

BESKRIVNING
OFFENTLIGGJORD AV KUNGL
PATENT- OCH REGISTRERINGSVERKET

BEVILJAT DEN 10 JANUARI 1952
PATENTTID FRÅN DEN 16 DEC. 1948
PUBLICERAT DEN 8 APRIL 1952

Ans. den 16/12 1948, nr 10392/1948.

Härtill en ritning.

G. R. SKALIN, NJURUNDA.

Elektrisk kråkfälla.

Föreliggande uppfinning hänför sig till en elektrisk kråkfälla för oskadliggörande av kråkor medelst elektrisk ström av tillräcklig styrka för att åstadkomma att kråkan dödas eller åtminstone chockskadas, då den kommer i beröring med fällan. Kråkfällan utgör ett humant medel för avlivande av kråkor, då den elektriska döden är ögonblicklig. Förut använda kråkfällor av t. ex. mekanisk typ kunna åstadkomma att djuren skadas, så att de ej ögonblickligen avlida, dessutom kunna andra djur såsom nyttiga insektsätande småfåglar fångas av en sådan fälla.

I avsikt att undanröja dessa nackdelar har enligt föreliggande uppfinning en elektrisk kråkfälla konstruerats, som huvudsakligen kännetecknas av en stavformad sittplats med ett eller flera par bredvidliggande elektroder, som medelst ett kontaktorgan äro inkopplingsbara till en elektrisk strömkälla vid sittplatsens rörelse, som först sker för en kråka av viss tyngd eller överstigande denna tyngd.

Kråkfällan är vidare anordnad, så att den kan uppsättas på en stång ovanför marken, varigenom den blir mindre lätt åtkomlig för andra levande varelser, som ej äro avsedda att påverkas av fällan.

En utföringsform av fällan enligt uppfinningen åskådliggöres å bifogade ritning, i vilken fig. 1 visar fällan sedd framifrån, fig. 2 visar en sidovy med kontaktorgan, fig. 3 visar en sidovy från motsatta änden med ett fjäderorgan och fig. 4 visar ett schematiskt kopplingsschema för anordningen.

Uppfinningen kommer nu att beskrivas mera detaljerat med hänvisning till figurerna.

Själva sittplatsen betecknad med 1 utgöres av en stång eller ett rör av elektriskt isoleringsmaterial, på vilken är anbragt ett antal ringar 2₁—2₃ av ledande material, t. ex. koppar, med några millimeters avstånd mellan varandra, så att överslag ej kan inträffa mellan ringarna. I stångens 1 ändar finnas ändstycken 3 anbragta, lämpligen av isoleringsmaterial, med partier som sträcka sig från stången i sidled. På lämpligt ställe 4 äro dessa ändstycken 3 vridbart fastsatta i ståndare 5 av exempelvis plattjärn. Vid dessa ståndare 5

omedelbart under ändstyckena 3 finnas orubbligt fastsatta anslagsdelar 6 resp. 7, vilka har till uppgift att begränsa stångens 1 vipprörelse omkring vridningspunkterna 4. Anslagsdelen 7 är dessutom försedd med ett kontaktorgan 8, vilket är så utformat och anbragt att det gör kontakt med den närmast intill sittande kopparringen 2 vid ett ändläge av stångens 1 vipprörelse. Vid yttersta änden av ett av ändstyckena 3 finnes en dragfjäder 9 anbragt. De båda ståndarna 5 äro fastskruvade vid var sin ände av ett tvärstycke 10, som lämpligen kan utföras i trä. På detta tvärstycke 10 finnes anbragt ett beslag 11, vilket är avsett att upptaga en lämpligen glatt stång 12, medelst vilken hela fällan kan placeras på lämplig höjd över marken. Fjäderens 9 andra ände är fäst vid tvärstycket 10, så att stången 1 normalt hålles i ett läge, så att kontaktorganet 8 ej gör kontakt med motsvarande ring 2. Den dragning, som denna fjäder 9 utövar på stången 1, avpassas så att denna utför sin vipprörelse mot kontakten endast för en viss på stången applicerad tyngd. Om man exempelvis önskar oskadliggöra huvudsakligen kråkor, spännes fjädern 9 så att elektroden gör kontakt med kontaktorganet 8 för en tyngd av c:a 650 g. Önskar man t. ex. även oskadliggöra skator inställes fjädern 9, så att kontakt erhålles vid c:a 240 g. Alla djur, som äro tyngre än 240 g kunna i detta fall oskadliggöras.

Denna anordning med ett organ, som påverkar stångens nedsvängning för olika tyngder möjliggör, att lättare djurarter, som man ej önskar oskadliggöra, t. ex. insektsätande småfåglar, ej kunna sätta fällan i funktion, om de använda den till uppehållsplat. Detta under förutsättning att de ej sätta sig till för stort antal på en gång, vilket torde vara ganska sällsynt; stången 1 får av denna anledning ej göras alltför lång.

Beträffande den elektriska sammankopplingen av detaljerna i fällan hänvisas till fig. 4, i vilken motsvarande detaljer i de föregående figurerna äro betecknade med samma nummer. Kopparringarna 2 med udda ordningsnummer utgöra en serie och ringarna

med jämnt ordningsnummer utgöra en annan serie och ringarna i varje serie äro elektriskt hopkopplade, lämpligen medelst koppartrådar anbragta i längsgående urborrningar i stängen 1 eller invändigt, om stängen är utförd av ett rör samt anslutna medelst t. ex. lödning till respektive kopparringar. Den ena serien hopkopplade ringar är ansluten till ena parten av en anslutningskabel 13, medan den andra serien, i vilken den ring, som skall göra kontakt med kontaktorganet 8 förefinnes, ej är direkt ansluten till kabeln. Dennas andra part är däremot ansluten till kontaktorganet 8 och kabelns andra ände är försedd med ett anslutningsdon, med vilket kabeln kan inkopplas till en strömkälla. Vid användning av fällan placeras den på en stång, så att den kommer t. ex. 2 m över markytan, en åtel placeras nedanför på marken och anslutningskabeln inkopplas till en strömkälla, som t. ex. kan utgöras av en ledning med vanlig belysningsspänning. Kråkorna lockas då till platseln av åteln, men ge sig ej genast på denna, utan sätta sig hellre först på fällans sittplats för att närmare kunna överblicka åteln. Av fågelns tyngd sjunker då sittstängen 1 ned och gör kontakt mellan kontaktorganet 8 och motsvarande kopparring 2, så att full spänning kommer att råda mellan närliggande kopparringar. Dessas bredd är lämpligt avpassad, så att fågeln alltid kommer att ha vardera foten i kontakt med två närliggande spänningsförande kopparringar, varigenom den elektriska strömmen kommer att passera kroppen från fot till fot och orsaka att fågeln hastigt och smärtfritt avlivas.

Den ovan beskrivna och i figurerna åskådliggjorda kråkfällan är endast ett utförings-exempel av föreliggande uppfinning och kan modifieras i sitt utförande utan att uppfinningens idé frångås. Man kan t. ex. tänka sig kopparringarna ersatta av två kopparband, som lindas spiralformigt bredvid och på några millimeters avstånd från varandra. Kontaktorganet kan även utformas på annat sätt och man kan tänka sig att använda två kontaktorgan, t. ex. ett i varje ände, varigenom fällan alltid kommer att vara helt spänningsfri, när den ej är i verksamhet och vid tippning inkopplas dubbelpoligt. En kvicksilvervippa är i detta fall även ett mycket lämpligt kontaktorgan, då fällan är avsedd att

placeras utomhus och således öppna kontakter lätt kunna bli utsatta för korrosion med åtföljande kontaktstörningar. Kvicksilvervippan eller -vipporna, om dubbelpolig inkoppling användes, placeras då lämpligen fast för- enade med stängen 1, så att de deltaga i dennas tipp rörelse. Fjäderorganet 9 kan även utformas på annat sätt, så kunna till exempel bladfjädrar inläggas mellan ändorganen 3 och respektive anslagsdelar 6 och 7. Även en motviktsanordning är tänkbar i stället för ett fjäderande organ, men får givetvis ej utformas, så att den erbjuder en sittplats för fåglarna.

Strömkällan kan även tänkas utgöras av en högspänningstransformator, med begränsad effekt, så att den ej är i stånd att avge så stark ström att den är dödande för varelser som t. ex. kreatur och människor men är tillräcklig stark för att oskadliggöra smärre djur såsom kråkor.

Användningen av fällan är ej endast inskränkt till oskadliggörande av kråkor, även andra skadedjur såsom skator, duvor, råttor och dylikt kunna tänkas bekämpas på detta sätt.

Patentanspråk:

1. Elektrisk kråkfälla för oskadliggörande av kråkor medelst elektrisk ström, kännetecknad av en stavformad rörlik sittplats med ett eller flera par bredvidliggande elektroder, som medelst ett kontaktorgan äro inkopplingsbara till en elektrisk strömkälla vid sittplatsens rörelse, som först sker för en kråka med en viss minimityngd eller överstigande denna tyngd.

2. Kråkfälla enligt patentanspråket 1, kännetecknad därav, att kontaktorganet utgöres av ett på fällans orörliga del fastsatt kontaktbleck, som vid sittplatsens tipp rörelse gör kontakt med en på denna anbragt elektrode.

3. Kråkfälla enligt patentanspråket 1, kännetecknad därav, att kontaktorganet utgöres av en kvicksilvervippa, som deltar i sittplatsens tipp rörelse.

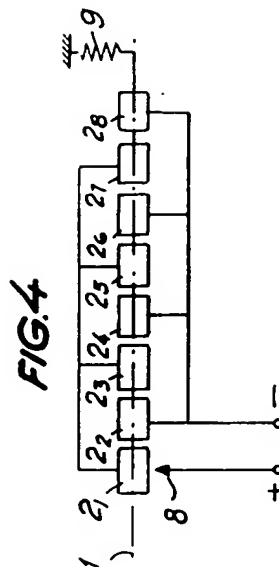
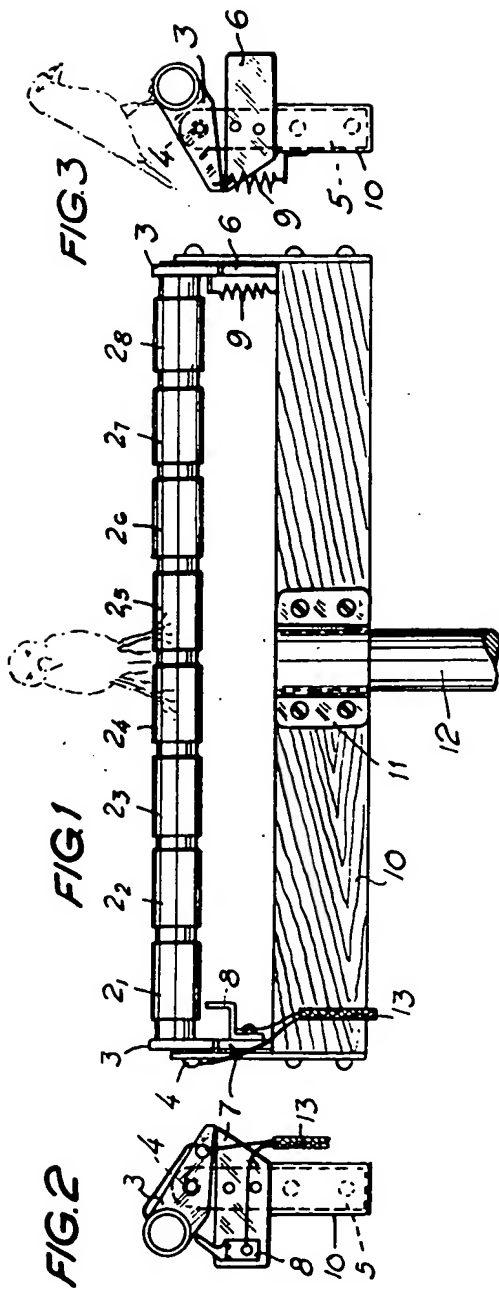
4. Kråkfälla enligt patentanspråket 1, kännetecknad därav, att den är anordnad på en stång, lämpligen över räckvidden för på markytan befintliga levande varelser.

-43°
98

P

1952

Till Patentet N:o 135 179

BEST AVAILABLE COPY